

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e]\$nElektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. II.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

In hanc Historiam

Criticæ, Historicæ, Philologicæ, Theologicæ.

§. I.

AD v. l. *Homo cognovit.*) Cur modesto cognitionis vocabulo consuetudo viri cum fœmina appelletur, *R. Bechai*, subtiliorem quam par est, eruditionem ostentaturus exponit: דע כי התשמיש בלשון התורה נקרא ידועה והטעם לפי שהזרע בא מן המוח שהוא מקום החכמה והדעת ועוד תאור התשמיש היתה סבה עץ הדעת ולכן נקרא בשם ידועה: Scito, lecti officium, usu sacrarum literarum cognitionem vocari, propterea, quod semen è cerebro, quod est sapientia ac cognitionis sedes, defluit; deinde libidinis causa fuit arbor scientie seu cognitionis, idcirco usus uxoris nominatur cognitio. *Judicent Medicorum filii.* Recte & apposite *Simeon de Muys* in Variis Sacris: *Quod nusquam magis quam cum vir pro viro cognoscatur, fœmina pro fœmina, uxor pro uxore, idcirco videtur Scriptura viri cum muliere seu uxore consuetudinem eo verbo significasse.*

§. II. Ad v. eund. *Et homo cognovit Evam uxorem suam.*) Insolens & longe quæsitâ sententia est *Raschq̄*, qui ex eo, quod non dicatur: ארם וידע colligit, intelligendum hoc esse de antecedenti lapsum tempore, adeo, ut quæcunque de nativitate & statu primogenitorum filiorum Adami h. l. dicuntur, lapsum ascendant. Quod & Christianis occasionem dedit hanc quæstionem ventilandi: an Cain & Abel ante lapsum nati sint nec ne? Nullus tamen tam confidenter decidit ac *Jo. Clericus*, qui in Commentario ad h. l. *utrum autem cum uxore Ada-*

mæ

mūs rem habuerit, antequam paradiso accederet, an demum post sedes mutatas, non constat; quia in hisce libris vix quidquam certi ex solo ordine colligere licet. An enim Christianus ea de re dubitare debet, cui ex Theologicis principiis ignotum non est, si Adam ante lapsum vel generasset filios, vel concubuisset cum Eva, hanc ipsorum sobolem necessario extra peccatum fuisse? Præterea ordo hic manifeste innuitur. *Primò* labitur Adam. *Deinde* à DEO in iudicium vocatur. *Tertiò* sententia in ipsum mortis fertur. *Quartò* ejicitur ex paradiso. *Quinò* cognoscit uxorem & generat filios. In quo ordine qui intervalla extra summum necessitatis casum fingit, reverentiæ, quæ Scripturæ debetur, derogat. Cur verò Adam ejectus ex horto demum de generandis liberis cogitaverit, R. *Aben Ezra* causam innuit: כַּשֶׁר רָאוּ אָדָם וְחַוָּה בְּגֵבוּרָם בְּעֵצְמוֹ כַּשֶׁר רָאוּ אָדָם וְחַוָּה בְּגֵבוּרָם בְּעֵצְמוֹ כַּשֶׁר רָאוּ אָדָם וְחַוָּה בְּגֵבוּרָם בְּעֵצְמוֹ cum videret Adamus, se non perpetuò viturum in corpore suo per seipsum, necesse judicavit propagare speciem. Non quod liberis non dedisset operam, si in integritate mansisset, sed quod tum demum ea de re cogitaverit, cum mortalem se factum esse sensit. Quippe antea nondum ita familiariter cum Eva consueverat, ut eandem de conjugali iunctura compellere pudori consentaneum judicaret. R. verò *Sal. Jarchii* plus quam hypercritica subtilitas, quam ex differentialibus וְחַוָּה יָדַע אֵת חַוָּה & וְיָדַע אֵת חַוָּה אֵת חַוָּה comminiscitur, meo ingenio impenetrabilis est. Explorent alii vires suas & connexionem ostendant, qua prior locutio Adamum in statu integro adhuc constitutum innuat, quibus inventi gloriam lubentissime cedam.

§. III. Ad v. eund. *Roffedi* *uruna oib febanab*. Nisi omnino fallor R. *Sal. Ben Melech* & *Radak* particulam:

B

אָדָם